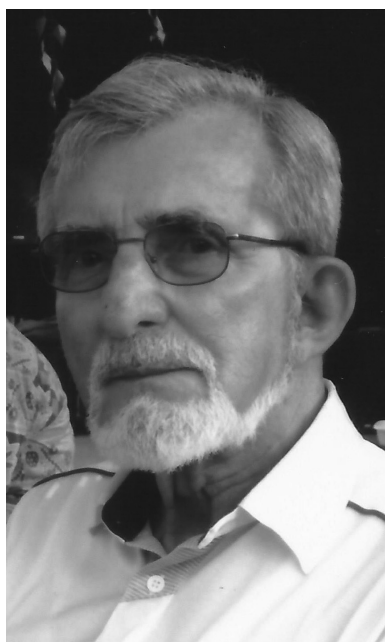

Dr. Bubán Tamás (1938 – 2018)

Dr. Bubán Tamás tanulmányait a Kertészeti és Szőlészeti Főiskolán végezte 1955. és 1960. között, Budapesten. A diplomája megszerzése után a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet Gyümölcsstermesztési Osztályán, Újfehértón kezdett dolgozni, amely jelenleg a NAIK Gyümölcsstermesztési Kutatóintézet Újfehértói Kutató Állomásaként működik. Az Újfehértón töltött 47 év alatt valamennyi kutatói beosztásban dolgozott, a tudományos segédmunkatárstól a tudományos tanácsadóig, de rövid ideig a Kutató Állomás megbízott vezetője is volt.

Legfontosabb kutatási területe az első évtizedekben a virágzásbiológiai alapozó kutatás, s ebből következően termésszabályozási módszerek kidolgozása volt. Szívós munkával egy, az adott korban kimagasló felszereltségű, nemzetközi hírű szövettani laboratóriumot alakított ki, amelyben gyümölcsstermő növényeink virágrügy differenciálódási folyamatait vizsgálta munkatársaival. A virágzásbiológiai folyamatok alapos ismeretében a termésszabályozás kérdésével kezdett foglalkozni. Úttörőnek számítanak azon munkái, amelyek a tápanyag-ellátottság hatását vizsgálták az almafák hormonális folyamataira, ill. ezzel összefüggésben a virágrügy differenciálódásra és a termésáhozásra. Hazánkban elsőként foglalkozott a növényi hormonok és hormonhatású készítmények felhasználásával a termésszabályozásban. Ezen témakörökben végzett munkájával szerezte meg a kandidátusi (1977), majd az akadémiai doktori (1992) fokozatot is.

1991-től kezdődően vezető munkatársa volt annak a munkacsoportnak, amely a környezatkímélő (integrált) termesztéstechnológia hazai gyakorlati irányelveinek kidolgozását és elterjesztését tűzte ki célul. Munkája jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy Magyarországon az ellenőrzött környezetkímélő almatermesztés technológiája a gyakorlatban elfogadott sztenderdnek tekinthető.

1997-től egy évtizeden át fő kutatási területévé az almafélék tűzelhalásos betegségét okozó, Magyarországon 1996-ban megjelenő *Erwinia amylovora* baktérium elleni védekezési eljárások fejlesztése volt. Érdemei kimagaslóak abban, hogy a hazai szakemberek és termelők megismerkedtek a nemzetközi kutatási eredményekkel és fertőzés előrejelzésének módszereivel.

Kutatási tevékenysége mellett 1987-től a KÉE Kecskeméti Főiskolai Karának címzetes főiskolai tanáraként, majd Nyíregyházán a GATE, ill. a Szent István Egyetem Mezőgazdasági Főiskolai Karának címzetes egyetemi tanáraként a felsőoktatási munkában is részt vett. Bár számos főiskolai és egyetemi hallgatónak volt szerencséje tanárának neveznie őt, oktatási tevékenységében talán fontosabb az a munka, amit a gyümölcsstermesztő gazdálkodóknak szervezett termelői tanfolyamokon végzett. Az 1990-es évektől az Újfehértói Kutató Állomás által szervezett téli tanfolyamok hiánypótló képzést nyújtottak a térség termelőinek, segítették a rendszerváltozás után átalakuló birtokviszonyok mellett kialakuló új gazdálkodói kört a szükséges szakmai ismeretek megszerzésében.

Dr. Bubán Tamás hosszú és eredményes pályafutása kiemelkedő példája annak, hogy a gyakorlati kérdések megoldása érdekében végzett fáradhatatlan kutatómunkát miként lehet ötvözni az ismeretek hatékony átadásával.